

ZÁKON

ze dne..... 2013

kterým se mění zákon 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 235/2004 Sb., zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb. (část), zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb. (část), zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb. (část), zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 47/2011 Sb. (část), zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb. (část), zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 370/2011 Sb. (část), zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb. (část), zákona č. 502/2012 Sb. (část), zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 502/2012 Sb. (část), zákona č. 47/2011 Sb. (část), zákona č. 370/2011 Sb. (část), zákona č. 500/2012 Sb. (část), se mění takto:

1. V § 109 se odst. 3 ruší. Následující odstavce se přečísľuje.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Obecná část

Zhodnocení platného právního stavu

Příjemce zdanitelného plnění ručí za nezaplacenou daň z tohoto plnění, pokud je v okamžiku jeho uskutečnění o poskytovateli zdanitelného plnění zveřejněna způsobem umožňující dálkový přístup skutečnost, že je nespolehlivý plátce.

V § 109 odst. 3 ukládá zákon cizímu subjektu, povinnost ručit svým majetkem, pokud správce daně dojde k závěru, že jeho smluvní obchodní partner je nespolehlivý plátce.

Pokud tedy ručitel v době, když vznikl smluvní vztah mezi dvěma subjekty, nebyl informován, že je jeho obchodní partner je nespolehlivý plátce a následně správce daně po podepsání smlouvy zveřejní tuto informaci. Vzniká povinnost ručit za svého obchodního partnera a přitom se nemůže se vyvázat ze smluvního vztahu třeba i pod hrozbou sankcí. Lze se z toho vyvinut postupem podle §109a, tj. dodavateli zaplatí platbu sníženou o DPH, a DPH odvede přímo státu. Na druhé straně na ručitele je kladena administrativní povinnost prověřovat každého, od kterého odebírá zboží nebo službu, aby zjišťoval, zda je či není v registru nespolehlivých plátců.

Hlavní principy navrženého zákona a důvody jeho nezbytnosti

Navrhovaná právní úprava ruší zákonné ručení za odvod daně z přidané hodnoty příjemce plnění od nespolehlivého plátce. Tato povinnost znamená neúnosné zatížení obchodního styku ve dvou rovinách. První je nadbytečná povinnost příjemce zdanitelného plnění zkoumat pro každou konkrétní smlouvu spolehlivost právního vztahu poskytovatel - stát. Taková povinnost přísluší státu skrze jiné mechanismy, než je převedení administrativní zátěže na třetí, soukromý subjekt. Druhou je výrazný zásah do smluvní volnosti soukromých subjektů, který spočívá k přijetí ručení bez relevantní vůle subjektu, pouze na základě určitého osobního statusu obchodního partnera.

Důležitým momentem je druhý odstavec § 109 zákona. Ten zakládá ručitelství příjemce zdanitelného plnění, pokud je úplata za toto plnění:

- a) bez ekonomického opodstatnění zcela zjevně odchylná od obvyklé ceny,
- b) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na účet vedený poskytovatelem platebních služeb mimo tuzemsko, nebo
- c) poskytnuta zcela nebo zčásti bezhotovostním převodem na jiný účet než účet poskytovatele zdanitelného plnění, který je správcem daně zveřejněn způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Tento mechanismus je vázán na konkrétní plnění, pro které zákon nastaví předem určité podmínky. Odstavec třetí je však vázán na osobní status poskytovatele plnění, jehož zjištění je povinností i nákladem subjektu, který daňový systém nezatěžuje.

Z těchto důvodů se navrhuje § 109 odst. 3 zrušit. Případná kontrola obchodního partnera musí být vázána na konkrétní plnění, u něž hrozí riziko daňového úniku. Vztah plátce DPH a státu však v obecné rovině musí řešit správce daně a ne příjemce plnění.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navržená právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem ČR a garantuje rovnost obecně i rovnost v základních právech zaručených ústavním pořádkem.

Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy EU, judikaturou soudních orgánů Evropské unie, nebo obecnými právními zásadami EU

Návrh zákona je v souladu s předpisy Evropské unie, judikaturou Evropské unie, nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie.

Zhodnocení v souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je ČR vázána

Návrh zákona není v rozporu s mezinárodními smlouvami, kterých je Česká republika účastna.

Předpokládaný dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navrhované změny nemají dopad na rozpočet krajů a obcí a ani na státní rozpočet.

Zvláštní část

K čl. I

Navrhuje se zrušit § 109 odst. 3 a ostatní odstavce přečíslovat.

K čl. II

Účinnost zákona se navrhuje k prvnímu dni kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

V Praze dne 29.11. 2013

Radim Fiala v. r.

Tomio Okamura v. r.

Petr Adam v. r.

Augustin Karel Andrl Saylor v. r.

Marek Černocho v. r.

Karel Fiedler v. r.

Olga Havlová v. r.

Jana Hnyková v. r.

Jaroslav Holík v. r.

David Kádner v. r.

Martin Lank v. r.

Karel Pražák v. r.

Milan Šarapatka v. r.

Jiří Štětina v. r.